

Nr 69.

Ankom till riksdagens kansli den 16 april 1920 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående medgivande för linjeingenjören vid telegrafverket H. Celion att övergå på den från och med år 1919 gällande avlönings- och pensionsstat för telegrafverket. (4:e avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 6 februari 1920 dagtecknad proposition (nr 58), vilken hänvisats till statsutskottet för förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att linjeingenjören vid telegrafverket Hjalmar Celion må från och med ingången av månaden näst efter den, under vilken Kungl. Maj:ts beslut i ärendet kommer telegrafstyrelsen tillhanda, övergå på den från och med år 1919 gällande avlönings- och pensionsstat för telegrafverket.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Enligt den vid 1902 års riksdag fastställda, från och med år 1903 gällande avlöningsstaten för telegrafverket utgjorde linjeingenjörs avlöning lägst 3,200 och högst 4,000 kronor. Jämlikt det den 11 oktober 1907 utfärdade avlöningsreglementet för tjänstemän vid telegrafverket (Sv. förf.-samling nr 134) utgjorde åter från och med år 1908 avlöningen för samma tjänst lägst 3,000 och högst 5,500 kronor, och genom sedermera vidtagna ändringar i sistnämnda reglemente har avlöningen ytterligare höjts, så att den för närvarande enligt kungl. kungörelsen den 28 juni 1918 (Sv. förf.-samling nr 490), från och med år 1919 utgör lägst 5,500 och högst 7,000 kronor. Linjeingenjören Celion har emellertid icke kommit i åtnjutande av de löneförbättringar, som sålunda ägt rum från och med år 1908, utan har nödgats kvarstå på 1902 års avlönings-

stat. Anledningen härtill har varit, att han vid den nya lönestatens ikraftträdande icke ägde rätt tillgodoräkna sig sin föregående tjänstgöring vid dåvarande Stockholms allmänna telefonaktiebolag, sedermera aktiebolaget Stockholmstelefon, och därför skulle, därest han övergått på ny stat, hava måst avgå från sin tjänst redan år 1914 med en pension av allenast 1,457 kronor. Sedermera har emellertid genom en kungörelse den 14 september 1914 (Sv. förf.-samling nr 191) tjänstinnehavare medgivits rätt att för erhållande av pension beräkna tjänstår jämväl för tid, under vilken han innehaft anställning vid enskilt telefontät, som av telegrafverket övertagits. Då aktiebolaget Stockholmstelefons anläggningar från och med den 1 juli 1918 övergått till telegrafverket, har det ansetts obilligt, om Celion skulle med avseende å rätt till pension sättas i sämre ställning än de av hans forna kamrater inom berörda telefonaktiebolag, vilka först den 1 juli 1918 övergått i telegrafverkets tjänst. Därest Celion medgives rätt att övergå på nu gällande avlöningsstat, skulle han bliva skyldig att omedelbart avgå ur tjänst, men därvid, med beräkning av förut omförmälda tjänstgöring vid Stockholms allmänna telefonaktiebolag, erhålla nära nog full pension, som enligt samma stat uppgår till 4,250 kronor för år.

Utskottet, som med hänsyn till de i detta fall föreliggande särskilda omständigheterna ansett sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må medgiva, att linjeingenjören vid telegrafverket Hjalmar Celion må från och med ingången av månaden näst efter den, under vilken Kungl. Maj:ts beslut i ärendet kommer telegrafstyrelsen tillhanda, övergå på den från och med år 1919 gällande avlönings- och pensionsstat för telegrafverket.

Stockholm den 16 april 1920.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 66.
